

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 8C/332/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713219431
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5713219431.10

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: K.. R. I., F. Q. L. XX, XXX XX Y. proti žalovanému: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky so sídlom Námestie slobody č. 6, 810 05 Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Mesto Martin, S. H. Vajanského 1, 036 01 Martin, o náhradu škody vo výške 2 423 138,27 € s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Konanie v časti zaplatenia sumy 1 255 482,98 € s príslušenstvom sa zastavuje.

II. Žaloba sa zamieta.

III. O trovách konania bude rozhodnuté 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou doručenou súdu 31. 12. 2013 domáhal náhrady škody vo výške 2 423 138,27 € spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 58/1969 Zb. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 12. 4. 2013 Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") predložil žiadosť o predbežné rokovanie nároku na náhradu škody vo výške 2 423 138,27 € spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom podľa Zákona č. 58/1969 Zb. Ministerstvo v liste zo dňa 9. 10. 2013 č. 17068/2013/B622-SV/62078/To, ktorý bol doručený žalobcovi 16. 10. 2013, konštatovalo, že v návrhu nie sú uvedené skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že boli splnené základné podmienky pre uplatnenie nároku na náhradu škody, ministerstvo nemôže uznať žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Žalobca s uvedeným záverom nesúhlasil, preto podal túto žalobu. Poukázal na to, že podľa ust. § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. je uvedené, že za zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje doterajšími predpismi. Žalobca poukázal aj na nezákonné rozhodnutie, ktorým je rozhodnutie Okresného úradu v Martine - odbor životného prostredia č. ŽP-G-1999/02642-Sp-Hz zo dňa 24. 9. 1999, ktorým stavebný úrad podľa § 102 ods. 2 stavebného zákona zastavil všetky práce na stavbe parcelné číslo 7153/2 k. ú. Martin z dôvodu, že stavbu žalobca realizuje bez rozhodnutia stavebného úradu. K zrušeniu uvedeného rozhodnutia Okresného úradu v Martine došlo až dňa 10. 7. 2012, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline č. 2012/00214/Kod., ktorým Krajský stavebný úrad zmenil rozhodnutie Mesta Martin č. MSS-2353/2010 - Ig. Zo dňa 17. 2. 2010. V uvedenom rozhodnutí stavebný úrad - Mesto Martin zrušil rozhodnutie Okresného úradu v Martine - odbor životného prostredia č. ŽP-G-1999/02642-Sp-Hz zo dňa 24. 9. 1999. Nárok na náhradu škody v zmysle ustanovení zákona č. 58/1969 zb. bolo možné uplatniť až po zrušení predmetného nezákonného rozhodnutia, pričom premlčacia lehota je 3 roky odo dňa právoplatnosti zrušujúceho rozhodnutia. Vo svojej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 10. 4. 2013,

ktorú žalobca súdu predložil, podrobne rozobral vzniknutú situáciu, výšku spôsobenej škody vyčíslil v peniazoch a rozčlenil. Zo žiadosti je zrejmé, z akého dôvodu si žalobca nárokuje ušlý zisk, náklady na projektovú dokumentáciu, správny poplatok, trovy právneho zastúpenia, úrok z omeškania. Ďalej uvádza žalobca v podanej žalobe, že stavebné konanie trvalo od roku 1999 až do roku 2012 a rozhodnutia stavebného úradu, odvolacieho správneho úradu, ministra vydané od roku 1999 do roku 2008 boli všetky v rozpore so zákonom. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/30/2006-73, rozhodnutie ministra č. MVRR-2005-9464/53012-4:2424/M i rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja č. 645/04-920/Rad. zrušil práve z dôvodu, že tieto rozhodnutia boli v rozpore so zákonom. V súlade so zákonom. V súlade so zákonom boli až rozhodnutia správnych orgánov, ktoré boli vydané po rozsudku Krajského súdu v Bratislave a ktoré rešpektovali súdom vyvodené závery.

Podaním doručeným súdu 24. 10. 2014 (č. l. 116 spisu) žalobca doložil do konania podanie, v ktorom špecifikoval nesprávny úradný postup, špecifikoval výšku spôsobenej škody a v závere predmetného podania uviedol, že dospel k záveru, že škoda zo strany správnych orgánov nebola spôsobená len jedným konkrétnym rozhodnutím správneho orgánu - rozhodnutím Okresného úradu v Martine č. ŽP-G-1999/02642-Sp-Hz zo dňa 24. 9. 1999, ale celým úradným postupom správnych orgánov v priebehu stavebného konania až do dňa 10. 7. 2012, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Stavebného úradu Mesta Martin č. MSS-2353/2010 - Ig. zo dňa 17. 2. 2010. Dokonca asi najväčšia časť škody mu bola spôsobená ako dôsledok postupu stavebného úradu - vtedajšieho Obvodného úradu životného prostredia Martin, pri vydávaní stavebného povolenia na stavbu SKI ESPRESSO Martinské hole č. ŽP-3528/1996-H1 zo dňa 6. 2. 1996, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. 3. 1996, teda skôr, ako sa stal vlastníkom stavby číslo súpisné 6181 na parcele 7153/2 k. ú. Martin. Voči uvedenému stavebnému povoleniu už nebolo možné odvolať sa, ani podať žalobu o súd o preskúmanie jeho zákonnosti a nebolo možné stavbu SKI ESPRESSO podľa projektovej dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní, spracovanou firmou PTI, s.r.o., ktorá tvorila neoddeliteľnú súčasť tohto stavebného povolenia na mieste určenom právoplatným územným rozhodnutím realizovať. Pri vydávaní stavebného povolenia pre stavbu SKI ESPRESSO Martinské hole č. ŽP-3528/1996-H1 zo dňa 6. 2. 1996 vtedajší stavebný úrad - Obvodný úrad životného prostredia Martin v bode č. 1 stavebného povolenia určil nasledovnú podmienku a to, že stavba bude uskutočnená podľa projektovej dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní, ktoré je súčasťou tohto rozhodnutia spracovanou firmou PTI s.r.o., Thurzova 16, Martin. Táto podmienka je prvotnou príčinou vzniknutej situácie, nakoľko podľa projektovej dokumentácie spracovanej PTI, s.r.o. nie je možné stavbu SKI ESPRESSO na mieste určenom právoplatným územným rozhodnutím č. ŽP-1897/1995-stav.HI zo dňa 27. 9. 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19. 10. 1995 realizovať. Táto skutočnosť je v úplnom rozpore s ustanoveniami stavebného zákona, podľa ktorých stavebný pozemok musí svojimi vlastnosťami, predovšetkým polohou, tvarom, veľkosťou a základnými pomermi umožňovať uskutočnenie navrhovanej stavby a jej bezpečné užívanie. Zároveň stavebné povolenie vydané na základe výsledkov stavebného konania zakladá pre stavebníka oprávnenie uskutočniť povolenú stavebnú činnosť. Skutočnosť, že stavbu SKI ESPRESSA nie je možné realizovať na mieste určenom územným rozhodnutím, žalobca zistil potom, ako sa stal vlastníkom stavby na pozemku parcelné číslo 7153/2 k. ú. Martin. Dňa 26. 7. 1999 túto skutočnosť na mieste stavby musel skonštatovať aj vtedajší vedúci odboru životného prostredia Okresného úradu Y. K.. R.Á. V. a musel túto skutočnosť vo svojom rozhodnutí č. ŽP-G-2002/00039-SP-HZ zo dňa 15. 8. 2012 konštatovať aj stavebný úrad - Okresný úrad v Martine - odbor životného prostredia, ako aj musel konštatovať vo svojom rozhodnutí aj terajší stavebný úrad Mesto Martin a to rozhodnutie č. NSS-2353/2010-IG zo dňa 17. 2. 2010. Žalobca je presvedčený, že uvedená skutočnosť nemohla za žiadnych okolností nastať z nedôslednosti, alebo opomenutím povinnosti zodpovedných pracovníkov. Naopak je veľmi pravdepodobné, že sa jednalo o cieľavedomú činnosť zodpovedných pracovníkov vtedajšieho stavebného úradu a Mesta Martin a motívom ich konania bola pravdepodobne korupcia. Svedčí o tom i ten fakt, že v územnom pláne zóny Martinské hole, ktorý bol schválený dňa 21. 10. 1995, bolo miesto stavby SKI ESPRESSA bez právneho dôvodu zmenené na parcelu č. 7564/2 k.ú. Martin, ktorá je do dnešného dňa vedená na správe katastra ako lesná pôda. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca dňa 16. 6. 2000 požiadal stavebný úrad o zmenu stavby počas realizácie, pretože bol presvedčený, že je právnym nástupcom pôvodného vlastníka Lyžiarsky klub Martin, stavebné povolenie je platné a z tohto dôvodu je oprávnený realizovať stavbu SKI ESPRESSA na mieste určenom územným rozhodnutím po zmene parcelných čísel parcela č. 7153/2 k. ú. Martin. Stavebný úrad vydal dňa 3. 7. 2000 rozhodnutie č. ZP-G-2000/00339-SP-Hz, ktorým na základe žiadosti žalobcu zrušil rozhodnutie stavebného úradu č. ŽP-G-1999/02642-SP-Hz zo dňa 24. 9. 1999 o zastavení stavebných prác. Následne správne orgány vydali viaceré rozhodnutia, v ktorých sa snažili za každú

cenu spochybňovať skutočnosť, že žalobca je oprávnený realizovať stavbu na základe vydaného stavebného povolenia pre stavbu SKI ESPRESSO. V rozpore so skutočnosťami, ktoré boli súčasťou správneho spisu uvádzali nasledovné tvrdenia: Doklady predložené žalobcom nenasvedčujú tomu, že bol oprávnený uskutočňovať stavbu na základe stavebného povolenia a vydaného bývalým OPOVÚŽP na stavbu SKI ESPRESSA, stavebné povolenie nebolo súčasťou exekúcie, žalobca nepredložil súhlas bývalého stavebníka LK Martin, aby realizoval stavbu podľa tohto povolenia. Stavebné povolenie bolo vydané na novú stavbu a nie na rekonštrukciu, stavebné povolenie stratilo platnosť, resp. jeho platnosť je sporná, vybudovanie kanalizačnej a vodovodnej prípojky nie je možné považovať za započatie stavby. Ide o rozhodnutia týchto správnych orgánov: rozhodnutie KÚ v Žiline, odbor ŽP č. 2000/10754/12098/18Ž zo dňa 31. 10. 2000, rozhodnutie KÚ v Žiline, odbor ŽP č. 2003/01704/18M zo dňa 18. 3. 2003, rozhodnutie stavebného úradu Mesta Martin č. MSS-3273/2003-VS zo dňa 21. 8. 2006 o odstránení stavby, rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 645/04-920/Rad. Zo dňa 11. 6. 2004, rozhodnutie Ministra výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. MVRR-2005-9464/53012-4:2424/M zo dňa 22. 10. 2008. Žalobca uvádza ďalej, že voči uvedeným nezákonným rozhodnutiam použil opravné prostriedky a na základe jeho žiadosti na Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 2S/30/2006-73 zo dňa 7. 2. 2007 krajský súd zrušil rozhodnutie ministra i rozhodnutie ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja. Uvedený rozsudok bol po odvolaní ministra potvrdený aj rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2SŽo/157/2007 zo dňa 22. 10. 2008. Na základe uvedených rozsudkov súdov stavebný úrad v tom čase už Mesto Martin vydalo dňa 17. 2. 2010 rozhodnutie č. MSS-2353/2010-Ig. Až v tomto rozhodnutí stavebný úrad v súlade so zákonom uviedol podstatné skutočnosti zistené v priebehu stavebného konania a vyvodil závery, ktoré sú v súlade so zákonom. Stavebný úrad uznal a jednoznačne uviedol, že žalobca je právnym nástupcom pôvodného stavebníka LK Martin, stavebné povolenie na stavbu SKI ESPRESSA Martinské hole je platné, určeným miestom stavby je po zmene parcelných čísel parcela 7153/2 k. ú. Martin a zároveň stavebný úrad odsúhlasil a dodatočne povolil zmenu pôvodnej projektovej dokumentácie, ktorá bola vypracovaná firmou PTI s.r.o. Martin za projektovú dokumentáciu vypracovanú K.. N., ktorá už vychádzala z veľkosti, tvaru a konfigurácie stavebného pozemku a podľa ktorej bolo možné stavbu dokončiť. Uvedené rozhodnutie stavebného úradu nadobudlo právoplatnosť až dňa 10. 7. 2012, keď sa stalo právoplatným rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline č. 2012/00214/Kod. Zo dňa 26. 6. 2012. Až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia stavebného úradu bolo možné zaoberať sa otázkou škody, ktorá bola spôsobená správnymi orgánmi žalobcovi a určiť jej výšku. Za nesprávny úradný postup žalobca považuje i skutočnosť, že v priebehu celého stavebného konania len jedno rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v zákonnej lehote. Keby všetky správne orgány rešpektovali aspoň zákonnú lehotu na vydanie rozhodnutia, ktoré boli v rozpore so zákonom, tak by stavebné konanie bolo podstatne kratšie, netrvalo by takmer 13 rokov a tým by aj výška spôsobenej škody bola podstatne nižšia. Z tohto dôvodu navrhol žalobca zmenu petitu a to, že žiada špecifikovanú škodu z titulu nesprávneho úradného postupu správnych orgánov vo výške 2 423 138,27 €. V ďalšom špecifikoval výšku škody spolu s podaniami doručenými súdu 24.10.2014 (č. I. 118) a 10.11.2014 (č. I. 133).

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 28. 10. 2015 (č. I. 247 súdneho spisu), z dôvodu, že žalobca dostatočným spôsobom stále súdu nepreukázal, resp. neozrejml, z akého titulu si uplatňuje náhradu škody, či z titulu nesprávneho úradného postupu, nezákonného rozhodnutia, žalobca k veci uviedol, že si uplatňuje škodu z titulu nesprávneho úradného postupu za obdobie od vydania územného rozhodnutia a stavebného povolenia, t.j. od roku 1995, 1996 až do roku 2012 s tým, že v tej časti, ktorá nebola realizovaná, je na posúdení súdu, pokiaľ by to malo byť. Žalobca uviedol, že napadá celý úradný postup až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia stavebného úradu, ktoré bolo vydané v roku 2010 a právoplatnosť nadobudlo 10. 7. 2012 a poukázal nato, že žiada náhradu škody len titulom nesprávneho úradného postupu, nie z titulu nezákonného rozhodnutia tak, ako to bolo v pôvodnej žalobe. Keďže s uvedeným vyslovila súhlas žalovaná strana, ako aj vedľajší účastník, súd konanie v časti o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím uznesením č. k. 8C/332/2013-253 zastavil a rovnako aj pripustil na predmetnom pojednávaní zmenu žaloby týkajúcej sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom tak, ako ju špecifikoval žalobca na pojednávaní dňa 28. 10. 2015.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 18. 1. 2016 žalobca k výške škody a ušlého zisku uviedol, že niektoré doklady nemohol nájsť a preto reálne súdu doložil doklady preukazujúce skutočnú škodu vo výške 4 668,54 €, čo predstavuje náklady, ktoré bolo potrebné vynaložiť v súvislosti s celým procesom stavebného konania. Ďalej si uplatnil aj ušlý zisk v podaní doručenom súdu 24. 10. 2014, kedy si uplatnil ušlý zisk žalobca za obdobie od 1. 1. 2002 do 31. 12. 2012 vo výške 695 475 € a ušlý zisk od 1. 1. 2013

do 31. 12. 2041 vo výške 1 409 400 € a rovnako si uplatnil aj úroky z omeškania za obdobie od 1. 1. 2002 do 31. 12. 2012 v súvislosti s ušlým ziskom vo výške 312 963,75 €. Na predmetnom pojednávaní žalobca v rámci záverečnej reči však uviedol, že upravuje ušlý zisk, ktorý si uplatnil za obdobie od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2041 a žiada ušlý zisk za obdobie od 1. 1. 2013 do 18. 1. 2016, teda do vynesenia rozsudku súdu, uvedená čiastka by predstavovala výšku 154 548 €. Čiže spolu si uplatnil ušlý zisk vo výške 850 023 € spolu so spôsobenou škodou 4 668,54 € a uplatneným úrokom z omeškania od 1. 1. 2002 do 31. 12. 2012 vo výške 312 963,75 €, čiže žalobca si uplatnil celkovú náhradu škody vo výške 1 167 655,29 €, vo zvyšku zoberal žalobu späť. Súd preto konanie v časti zaplata sumy 1 255 482,98 € s príslušenstvom vo výroku rozsudku zastavil.

Na doplnenie, resp. zmenu žaloby reagoval aj žalovaný a to podaním doručeným súdu 27. 2. 2015 (č. l. 154), v ktorom uviedol, že Obvodný úrad životného prostredia v Martine (ďalej len "OÚŽP") vydal dňa 27. 9. 1995 rozhodnutie č. ŽP-1897/1995-Stav.H1, ktorým rozhodol o umiestnení stavby SKI. Následne vydal dňa 6. 2. 1996 stavebné povolenie č. ŽP3528/1996-H1, ktorým povolil stavbu SKI ESPRESSO a určil, že bude uskutočnená podľa projektovej dokumentácie spracovanej firmou PTI s.r.o., pričom v odôvodnení stavebného povolenia zároveň uviedol, že dokumentácia stavby spĺňa podmienky územného rozhodnutia o umiestnení stavby č. ŽP-1897/1995-Stav.H1 zo dňa 27. 9. 1995. Preskúmaním, či projektová dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia si OÚŽP v Martine v stavebnom konaní pred vydaním stavebného povolenia splnil povinnosť vyplývajúcu z § 62 ods. 1 písm. a) stavebného zákona. Na základe vykonaného prieskumu dospel stavebný úrad k záveru, že neexistujú žiadne dôvody, ktoré by bránili povoleniu stavby. Vzhľadom k tomu, že v čase vydávania územného rozhodnutia neexistovali žiadne okolnosti brániace vydaniu predmetného rozhodnutia, nemohlo dôjsť pri vydávaní stavebného povolenia zo strany OÚŽP v Martine k nesprávnemu úradnému postupu. Skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania územného rozhodnutia, totižto nijakým spôsobom nebránil vydaniu stavebného povolenia pre stavbu SKI. Pre skutočnosť, že Mesto Martin ako účastník predmetného územného konania pri schvaľovaní územnoplánovacej dokumentácie zóny Martinské hole dňa 21. 10. 1995, t.j. po vydaní rozhodnutia o umiestnení stavby, nerešpektoval už právoplatné rozhodnutie o umiestnení stavby SKI ESPRESSO vydané OÚŽP v Martine a schválilo územný plán zóny Martinské hole, v ktorom sa stavba hospodárskeho objektu - stavba SKI ESPRESSO dostala do trasy kabínkovej lanovky, v dôsledku sa mal schatralý hospodársky objekt asanovať a stavba SKI ESPRESSO sa umiestnila v územnom pláne Martinské hole mimo kabínkovej lanovky v takom odstupe, aby bol dodržaný zákon o dráhach, nemá vplyv na platnosť stavebného povolenia. Fakt, že vydané stavebné povolenie zo dňa 6. 2. 1996 bolo v súlade s územným rozhodnutím zo dňa 19. 10. 1995, potvrdil vo svojom územnom rozhodnutí aj Okresný úrad v Martine - odbor životného prostredia číslo ŽP-G-2002/00039-SP-Hz dňa 15. 8. 2002. Rozhodnutie o umiestnení stavby SKI ESPRESSO vydané OÚŽP v Martine dňa 27. 9. 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 10. 1995 a stavebné povolenie zo dňa 6. 2. 1996, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. 3. 1996 tak bolo právne záväzné aj pre právnych nástupcov navrhovateľov a ostatných účastníkov územného konania. Žalobca zároveň vo svojej žalobe namietal aj skutočnosť, že v priebehu celého stavebného konania dochádzalo k prieťahom v konaní. V tomto smere žalovaný uvádza, že vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky 2 Cdon 607/1997 lehoty uvedené v § 49 zákona o správnom konaní sú lehoty poriadkové, ktorých nedodržanie nemá bezprostredné právne dôsledky a preto postup tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj druhostupňového správneho orgánu nemožno považovať za nesprávny úradný postup napriek tomu, že konali v dlhšej lehote, než im bola predpísaná správnym poriadkom. Ak by aj v postupe správnych orgánov došlo k prieťahom v konaní, tieto sú však zdôvodniteľné objektívnymi skutočnosťami, ktorými sú počet účastníkov konania, počet podávaných námietok a opravných prostriedkov. Tieto skutočnosti by však nemohli mať vplyv na to, že žalobcovi v dôsledku dlhšieho správneho konania mala vzniknúť škoda. Na to, aby škoda mohla byť posúdená ako naplnená zákonná podmienka existencie škody potrebné pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, by musela byť priamym bezprostredným dôsledkom nesprávneho úradného postupu správnych orgánov. V súdnej praxi však samotné nedodržanie zákonných lehôt, t.j. nesprávny úradný postup nemalo za následok vznik škody v podobe ušlého zisku. Vzhľadom na uvedené nie je teda možné jednoznačne preukázať, že keby správne orgány postupovali v súlade s § 49 ods. 2 zákona o správnom konaní, ku škode by nedošlo. Keďže zo strany správnych orgánov v priebehu stavebného konania nedošlo k zrealizovaniu ani jednej z vymenovaných činností, resp. nečinností, ktoré upravuje § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, žalovaný ma zato, že zo strany správnych

orgánov nedošlo k uskutočneniu nesprávneho úradného postupu. Zároveň sa žalovaný vyjadroval aj k špecifikácii skutočnej škody a ušlého zisku.

Podaním doručeným súdu na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 27. 5. 2015 (č. I. 221 súdneho spisu), žalovaný doplnil svoje vyjadrenie v súvislosti s podanou žalobou zo strany žalobcu, kde uviedol, že žalobca vo svojej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bližšie nešpecifikoval nesprávny úradný postup, ktorý namietal. Postupoval žalovaný pri prerokovaní nároku v zmysle § 41 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa každý úkon posudzuje podľa jeho obsahu, aj keď je nesprávne označený. Keďže žalobca sa v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody k namietanému nesprávne úradnému postupu nijakým spôsobom nevyjadril, tento preto nemohol byť predmetom preskúmania nároku. Žalobca rovnako postupoval aj v samotnej žalobe o náhradu škody, v ktorej síce uviedol, že si uplatňuje náhradu škody aj z titulu nesprávneho úradného postupu, tento však opätovne nijakým spôsobom nešpecifikoval. K doplneniu žaloby o zdôvodnenie nesprávneho úradného postupu a k následnej oprave petitu žaloby došlo až na základe výzvy súdu. Keďže v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody bol predbežne prerokovaný len nárok z titulu nezákonného rozhodnutia, na to, aby si žalovaný mohol uplatňovať náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu je potrebné, aby si najprv uplatnil svoj nárok v rámci predbežného prerokovania nároku žalovaného tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na uvedené je žalovaný toho názoru, že predmetom prebiehajúceho súdneho konania by malo byť tak ako to vyplýva z podanej žaloby, ako aj zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zisťovanie, resp. posudzovanie, či žalobcom uvádzané skutočnosti odôvodňujú nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia. V prípade, žeby sa súd s danou argumentáciou nestotožnil a mal by zato, že žalobca je oprávnený si uplatňovať nárok na náhradu škody aj z dôvodu nesprávneho úradného postupu, je potrebné ustáliť, či vyššie uvedený skutkový stav predstavuje nezákonné rozhodnutie, alebo nesprávny úradný postup. Žalobca vidí nesprávny úradný postup vo vydávaní nezákonných rozhodnutí s tým, že ďalej podľa tvrdení žalobcu nesprávny úradný postup spočíval aj v prieťahoch v konaní. V tomto smere žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/250/2010, z ktorého vyplýva, že podklady potrebné pre rozhodnutie sa premietnú do rozhodnutí stavebného úradu a rovnako sa do týchto rozhodnutí premieta aj absencia týchto podkladov, preto pochybenia žalobcom namietaných správnych orgánov je možné považovať s poukazom na vyššie uvedený rozsudok Najvyššieho súdu SR za nezákonné rozhodnutie a nie za nesprávny úradný postup. Vzhľadom na uvedené si môže žalobca uplatňovať náhradu škody len z titulu nezákonného rozhodnutia a to konkrétne len jedného rozhodnutia, ktoré vo svojej žalobe namieta a to rozhodnutia OÚ v Martine zo dňa 24. 9. 1999, v prípade ktorého však nie sú splnené podmienky na vyvodenie zodpovednosti štátu z vydaného nezákonného rozhodnutia. Jediný nesprávny úradný postup by preto mohol v zmysle uvedeného spočívať v žalobcom namietaných prieťahoch v konaní, t.j. v oneskorenom vydaní rozhodnutia, k čomu sa už žalovaný vyjadril. Následne sa v tomto konaní vyjadril v prípade, žeby súd dospel k záveru, že žalobca je nielenže oprávnený si uplatňovať nárok na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu, ale zároveň by mal preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, čo však žalovaný odmieta. Vyjadril sa potom ku výške skutočnej škody a ku výške ušlého zisku.

Žalobca ešte podaniami doručeným súdu 25. 6. 2015 a 28.9.2015 (č. I. 228, č.I. 243 súdneho spisu) reagoval na skutočnosti uvádzané žalovaným.

Súd podaním zo dňa 9.12.2015 (č. I. 252) oznámil Okresnej prokuratúre Martin v zmysle ust. § 35 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku začatie konania. Okresná prokuratúra súdu neoznámila vstup do konania.

Súd vo veci vykonal viaceré pojednávania, na ktorých vypočul žalobcu, žalovaného, ako aj vedľajšieho účastníka konania a dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnenému posúdeniu veci:

Žalobca v priebehu konania menil svoj nárok uplatňovaný v podanej žalobe a až na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 28. 10. 2015 po čiastočnom späťvzati a po zmene návrhu uviedol, že si skutočnú škodu, ako aj ušlý zisk uplatňuje z titulu nesprávneho úradného postupu a to za obdobie od vydania územného rozhodnutia a stavebného povolenia, teda od roku 1995, 1996 až do roku 2012, čiže uviedol, že napadá celý úradný postup až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia stavebného úradu, ktoré bolo v roku 2010 a právoplatnosť nadobudlo 10. 7. 2012.

Žalobca poukázal na to, že si uplatnil nárok na náhradu škody v súvislosti s nesprávnym úradným postupom za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len "zákon č. 58/1969 Zb."), ktorý bol účinný do 30. 6. 2004 a ktorý bol nahradený zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."), Uvedené odôvodnil tým, že nesprávny úradný postup nastal v čase účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. a škoda ako dôsledok tohto nesprávneho úradného postupu vznikla aj po nadobudnutí účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z., teda po 1. 7. 2004. Žalobca však má zato, že je potrebné postupovať podľa zákona č. 58/1969 Zb. Súd sa s uvedeným nestotožnil a v plnom sa pridrižiava argumentov žalovaného, ktorý uviedol, že žalobca si uplatnil škodu spôsobenú celým úradným postupom správnych orgánov od vydania územného rozhodnutia zo dňa 27. 9. 1995 až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Žiline zo dňa 10. 7. 2012, a preto treba konštatovať, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu trvala škoda aj po nadobudnutí účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. a je potrebné o žalobcovom uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodnúť práve podľa zákona č. 514/2003. K uvedenému súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Cdo/107/2009, ktoré cituje: " Pokiaľ žalobcovi bola spôsobená škoda v dôsledku prieťahov v súdnom konaní, bez ohľadu na skutočnosť, že vznikli ešte za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb., pokiaľ trvali do doby po nadobudnutí účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z., bolo potrebné o žalobcovom uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodnúť podľa tohto zákona. Z tohto dôvodu súd na žalobcom uplatnený nárok aplikoval ust. zákona č. 514/2003 Z.z.

Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného v čase, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody (10.7.2012) tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len územná samospráva) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 2 zákona č. 514/2003 Z.z. na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovaný a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb, alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, 3. verejnoprávna inštitúcia, 4. orgán záujmovej samosprávy, 5. fyzická osoba, alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 9 Zákona č. 514/2003 Z.z., konkrétne odsek 1) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 4) Zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. so stavom v čase podania predmetnej žiadosti nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podanej žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku, alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 16 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z.z. každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom. Žalovaný vo svojich vyjadreniach uvádzal, že žalobca v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku bližšie nešpecifikoval nesprávny úradný postup a tento nebol žalovaným prerokovaný v súlade so zákonom č. 514/2003 Z.z.

Súd z listinného dôkazu - Žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 58/1969 Z.z. (č.l.5) zistil, že predmetnú žiadosť adresoval žalobca na Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, táto žiadosť bola prijatá 12. 4. 2013.

Súd sa oboznámil s obsahom žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom - čl. 5 - 7 súdneho spisu a konštatuje, že tvrdenie žalovaného o tom, že žalobca bližšie nešpecifikoval nesprávny úradný postup, nebolo preukázané. Súd je toho názoru, že žalobca sa vo svojej žiadosti jednak sa domáhal nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím OÚŽP V Martine č. ŽP-G-1999/02642-Sp-Hz, ale aj podľa názoru žalobcu nesprávnym úradným postupom, ktorý špecifikoval v bode 2, 3, 4 predmetnej žiadosti, kde popísal postup stavebných úradov, resp. správnych orgánov až do posledného rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Žiline, išlo o rozhodnutie č. 2012/00214/Kod. zo dňa 26. 6. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. 7. 2012. Zároveň aj zo samotnej výšky škody, ktorá je tam určená, je zrejmé, že si škodu uplatňuje v podobe ušlého zisku aj za obdobie od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2041 a v tomto období sa môže jednať už len o škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. To, že žalobca uviedol, že si uplatňuje náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 58/1969 Zb. podľa názoru súdu v danej veci je právne irelevantné, je na posúdení príslušného orgánu, kde bola smerovaná predmetná žiadosť, podľa akých ustanovení tohto-ktorého zákona bude postupovať. Z obsahu predmetnej žiadosti vyplýva, čoho sa žalobca domáha, a tako si uplatnil žalobca aj nárok na súde. Aj z Odpovede zástupcu žalovaného na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 9.10.2013 (č.l.3) je zrejmé, že sa Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR vyjadrilo k nesprávnemu úradnému postupu, aj k nezákonnému rozhodnutiu. Vzhľadom na uvedené súd má zato, že bola naplnená zákonná podmienka, ktorá je upravená v § 15, 16 zákona č. 514/2003 Z.z. a to predbežného prerokovania nároku na príslušnom orgáne.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. bol správne označený v žalobe aj orgán konajúci v mene štátu, teda v mene Slovenskej republiky a to Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, nakoľko škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva. Je daná aktívna aj pasívna legitímácia v predmetnom konaní. Zároveň súd konal aj s vedľajším účastníkom - Mestom Martin, čiže stavebným

úradom, na ktorý bol prenesený výkon štátnej správy od 1.1.2003. Proti jeho vstupu do konania na strane žalovaného neboli účastníkmi vznesené žiadne námietky.

Žalovaný, ako aj vedľajší účastník konania vzniesli námietku premlčania, ktorou sa súd musel zaoberať. Žalovaní v podaní doručenom súdu 17.7.2015 (č. I. 237) poukázal na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., a keďže žalobca zmenil petit a žalobu v časti týkajúcej sa nesprávneho rozhodnutia zobral späť a uplatňuje si náhradu škody len z titulu nesprávneho úradného postupu, je potrebné v tomto prípade počítať plynutie 3-ročnej premlčacej doby odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Žalobca v doplnení žaloby o náhradu škody zo dňa 23. 10. 2014 (č. I. 116) uvádza, že: "skutočnosť, že stavbu SKI ESPRESSO nie je možné realizovať na mieste určenom územným rozhodnutím som zistil potom, ako som sa stal vlastníkom stavby na pozemku 7153/2 k. ú. Martin. Dňa 26. 7. 1999 túto skutočnosť na mieste stavby musel skonštatovať aj vtedajší vedúci odboru OÚ ŽP Martin K.. R. V.". Realizácia stavby podľa pôvodnej projektovej dokumentácie nebola možná z dôvodu, že táto nezohľadňovala veľkosť, tvar a konfiguráciu pozemku určeného na zastavanie. V dôsledku toho nemohlo dôjsť k ukončeniu a skolaudovaniu stavby v roku 2001 a k užívaniu stavby od roku 2002 tak, ako to mal žalobca pôvodne v pláne. Z uvedeného vyplýva, že o skutkových okolnostiach, z ktorých možno odvodiť vznik škody, sa žalobca dozvedel v roku 1999. Rovnako v tejto dobe mal možnosť disponovať vedomosťou o výške vzniknutej škody, keďže vedel, že od roku 2002 nebude možné začať s užívaním stavby a poberaním zisku z nej. Vzhľadom na to, že žalobca nadobudol vedomosť o spôsobenej škode v roku 1999 a 3-ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu na súde uplynula v roku 2002, považuje žalovaný nárok žalobcu za premlčaný a vznáša námietku premlčania. Vedľajší účastník sa k vznesenej námietke premlčania pripojil.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Súd pri posudzovaní námietky premlčania vychádzal z citovaného ustanovenia, avšak nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, ani vedľajšieho účastníka konania, že uplynula premlčacia doba. Podľa názoru súdu námietka žalovaného je neopodstatnená.

Podľa názoru súdu námietka premlčania žalovaného, vedľajšieho účastníka je neopodstatnená. Podľa tvrdení žalobcu a jeho postupu v rámci stavebného konania bolo zrejmé, že v roku 1999 a 2000 správne orgány neakceptovali skutočnosti a to, že je právnym nástupcom účastníka konania, že stavebné povolenie na stavbu SKI ESPRESSO je platné, miestom stavby podľa územného rozhodnutia je parcela 7153/2 k. ú. Martin, a na základe uvedených skutočností odmietali povoliť zmenu stavby pred dokončením. O týchto skutočnostiach stavebný úrad právoplatne rozhodol až v rozhodnutí Mesta Martin č. MSS-2353/2010-Ig. zo dňa 17. 2. 2010, ktoré bolo právoplatné na základe jeho zmeny 12. 7. 2012 a to rozhodnutím Krajského úradu v Žiline. Podľa názoru súdu až po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia bolo možné uplatniť nárok na náhradu škody, až vtedy mohol žalobca zistiť skutkové okolnosti, z ktorých mohol odvodiť vznik škody a aj jej rozsah.

Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v súvislosti s nesprávnym úradným postupom je existencia týchto základných podmienok:

- existencia nesprávneho úradného postupu, t.j. postupu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom,
- existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch,
- príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody sa vyžaduje, aby boli splnené všetky zákonom ustanovené podmienky.

V ďalšom potom súd skúmal, či boli naplnené podmienky pre zodpovednosť žalovaného za vznik škody v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ktorý špecifikoval za obdobie od roku 1995 až do roku 2012.

Žalobca nesprávny úradný postup videl v tom, že pri vydávaní stavebného povolenia pre stavbu SKI ESPRESSO Martinské hole, číslo ŽP-3528/1996-H1 zo dňa 6. 2. 1996 vtedajší stavebný úrad, Obvodný úrad životného prostredia Martin určil v bode 1 stavebného povolenia podmienku, že stavba bude uskutočnená podľa projektovej dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní, ktorá je súčasťou tohto rozhodnutia, spracovanou firmou PTI s.r.o. (č.l. 10 súdneho spisu). Podľa žalobcu táto podmienka je prvotnou príčinou vzniknutej situácie, nakoľko podľa projektovej dokumentácie spracovanej firmou PTI s.r.o. nebolo možné stavbu SKI ESPRESSO na mieste určenom právoplatným

územným rozhodnutím č. ŽP-1897/1995-Stav.H1 zo dňa 27. 9. 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 10. 1995 realizovať(č.l. 8 súdneho spisu). Skutočnosť, že stavbu SKI ESPRESSO nebolo možné realizovať na mieste určenom územným rozhodnutím, sa žalobca dozvedel ako sa stal vlastníkom stavby na pozemku č. 7153/2 k. ú. Martin na základe uznesenia Okresného súdu martin č. k. Er/2511/1998 (č. l. 11 súdneho spisu). Ďalej súd zistil zo záznamu napísaného dňa 26. 7. 1999, že tento záznam bol zapísaný za prítomnosti vedúceho odboru životného prostredia Okresného úradu Martin, v prítomnosti žalobcu a za prítomnosti zástupcu investora. Záverom v rámci tohto záznamu bolo konštatované, že zástupca okresného úradu - odbor životného prostredia konštatuje, že realizácia stavby skutočne nie je možná a preto sa odporúča investorovi a vlastníkovi oprava objektu so zachovaním pôdneho zrubového charakteru stavby. Žalobca následne ohlásil drobné stavebné úpravy 29.7.1999 (č. l. 121), nakoľko sa však, ale ukázal väčší rozsah prác, požiadal žalobca o vydanie stavebného povolenia dňa 13. 8. 1999 (č.l. 122 súdneho spisu) a to na dokončenie stavby SKI ESPRESSO. Podľa vyjadrenia žalobcu (č. l. 112) podal žiadosť o vydanie stavebného povolenia, nakoľko mal za to, že by malo byť vydané na jeho osobu. Po podaní tohto návrhu na stavebné povolenie žalobcu vyzval OÚŽP na doloženie potrebných náležitostí, okrem iného aj vyjadrenia Útvaru hlavného architekta, ktorý sa vyjadril, že stavba je v rozpore s územným plánom zóny Martinské Hole. Podľa žalobcu nemalo význam pokračovať v žiadosti o vydanie stavebného povolenia, preto nezaplatil správny poplatok (č. l. 112). Súd ďalej zistil, že dňa 24. 9. 1999 Okresný úrad v Martine - odbor životného prostredia vydal rozhodnutie č. ŽP-G-1999/02642-SP-Hz (č. l. 13), išlo o vydanie predbežného opatrenia, ktorým zastavil s okamžitou platnosťou všetky stavebné práce na stavbe, ktorá sa realizovala na pozemku parc.č.KN 7153/2 k. ú. Martin na Martinských holiach z dôvodu, že bolo zistené, že žalobca realizuje stavbu bez rozhodnutia stavebného úradu. Následne žalobca zistil, že stavebné povolenie na jeho právneho predchodcu je platné, ale nebolo možné na základe vydaného stavebného povolenia realizovať stavbu na mieste určenom územným rozhodnutím. Preto žalobca dňa 16. 6. 2000 požiadal stavebný úrad o zmenu stavby počas realizácie (č.l. 14 súdneho spisu), nakoľko bol presvedčený, že je právnym nástupcom pôvodného stavebníka Lyžiarsky klub Martin a stavebné povolenie je platné a je oprávnený realizovať stavbu SKI ESPRESSA na mieste určenom územným rozhodnutím po zmene parcelných čísel parcela č. 7153/2 k. ú. Martin. Dňa 15. 8. 2000 doplnil návrh na zmenu stavby (č.l. 126 súdneho spisu). Súd ďalej zistil, že dňa 24. 9. 1999 Okresný úrad v Martine - odbor životného prostredia vydal rozhodnutie č. ŽP-G-1999/02642-SP-Hz (č. l. 13), išlo o vydanie predbežného opatrenia, ktorým zastavil s okamžitou platnosťou všetky stavebné práce na stavbe, ktorá sa realizovala na pozemku parc.č.KN 7153/2 k. ú. Martin na Martinských holiach z dôvodu, že bolo zistené, že žalobca realizuje stavbu bez rozhodnutia stavebného úradu. Okresný úrad v Martine - odbor životného prostredia dňa 3. 7. 2000 rozhodol, že ruší rozhodnutie o zastavení stavebných prác, išlo o rozhodnutie Č.ŽP-G-2000/00339-SP-Hz zo dňa 3.7.2000 a to z dôvodu, že žalobca dokladoval na predmetnú stavbu vlastnícke právo a stavebné povolenie, ktoré bolo vydané zo dňa 6. 2. 1996 (č.l. 15 súdneho spisu). Toto rozhodnutie malo nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť 3. 7. 2000. Krajský úrad v Žiline - odbor životného prostredia vydal rozhodnutie č. 2000/10754/12098/18Ž 31. 10. 2000, ktorým zrušil právoplatné rozhodnutie Okresného úradu v Martine - odbor životného prostredia č. ŽP-G-2000/00339-SP-Hz zo dňa 3. 7. 2000 s tým, že mal zato, že bolo vydané toto rozhodnutie v rozpore s ustanoveniami Správneho poriadku a príslušný stavebný úrad nevychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu (č.l. 16 súdneho spisu). Dňa 15. 8. 2002 Okresný úrad v Martine - odbor životného prostredia vydal rozhodnutie č. ŽP-G-2002/00039-SP-Hz, ktorým povolil zmenu stavby SKI ESPRESSO Martinské hole na pozemku parc. č. KN 7153/2 a zároveň uviedol, že nadobudnutím právoplatnosti tohto rozhodnutia sa ruší rozhodnutie Okresného úradu v Martine - odbor životného prostredia č. ŽP-G-1999/02642-SP-Hz zo dňa 24. 9. 1999, ktorým bol vydaný zákaz výstavby na predmetnej stavbe (č.l. 19 súdneho spisu). Toto rozhodnutie však bolo zrušené rozhodnutím Krajského úradu v Žiline - odbor životného prostredia č. 2003/01704/18M zo dňa 18. 3. 2003 a bolo vrátené na nové konanie (č.l. 21 súdneho spisu). Krajský prokurátor podal dňa 25. 2. 2004 pod číslom Kd 2104/03-26 protest proti rozhodnutiu Krajského úradu v Žiline - odboru životného prostredia č. 2003/01704/18M zo dňa 18. 3. 2003, ktorý zrušil rozhodnutie Okresného úradu - odbor životného prostredia v Martine č. ŽP-G-2002/00039-SP-Hz zo dňa 15. 8. 2002, ktorým ako stavebný úrad dodatočne povolil zmenu stavby SKI ESPRESSO Martinské hole na pozemku parcelné číslo KN 7153/2. O tomto proteste rozhodovalo Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky a dňa 11. 6. 2004 rozhodlo (ide o konanie č. 645/04-920/Rad), že nevyhovuje protestu krajského prokurátora (č.l. 24 súdneho spisu). Proti predmetnému rozhodnutiu ministerstva podal žalobca rozklad, o ktorom rozhodoval Minister výstavby a regionálneho rozvoja rozhodnutím zo dňa 18. 10. 2005 č. MVR-2005-9464/53012-4:2424/M, kde zamietol rozklad podaný žalobcom a potvrdil rozhodnutie ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 645/04-920/Rad zo dňa 11. 6. 2004

(č.l. 26 súdneho spisu). Následne sa žalobca žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja a to žalobou na Krajský súd v Bratislave, kde Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 2S 30/2006/73 zo dňa 7.2.2007 (č. l. 29) rozhodol tak, že rozhodnutie ministra výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. MVRR-2005-9464/53012-4:2424/M zo dňa 18. 10. 2005 a rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 645/04-920/Rad zo dňa 11. 6. 2004 zrušil a vec vrátil ministrovi výstavby a regionálneho rozvoja SR na ďalšie konanie. Dňa 15.12.2004 Proti predmetnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal Minister výstavby a regionálneho rozvoja SR dovolanie, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 2Sžo/157/2007 dňa 22.10.2008 a potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. 2. 2007 č.k. 2S/30/2006-73 (č.l. 33 súdneho spisu). Zároveň žalobca poukázal nato, že Mesto Martin ako príslušný stavebný úrad rozhodnutím zo dňa 21. 8. 2006 č.j. MSS-3273/2003-Vs nariadil žalobcovi odstránenie nepovolennej rozostavanej stavby SKI ESPRESSO Martinské hole, postavenej na pozemku parcelné číslo KN 7153/10 k. ú. Martin (č. l. 37 súdneho spisu). Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský stavebný úrad v Žilne č. 2009/01120/Kod zo dňa 25. 5. 2009 a zrušil predmetné rozhodnutie Mesta Martin č. MSS-3273/2003-Vs zo dňa 21. 8. 2006 (č.l. 46 súdneho spisu). Mesto Martin ako stavebný úrad vydal ďalšie rozhodnutie dňa 17. 2. 2010 č.j. MSS-2353/2010-IG, ktorým vydalo dodatočné povolenie nepovolených zmien stavby SKI ESPRESSO Martinské hole na pozemku parcelné číslo KN 7153/2 k. ú. Martin (č.l. 59 súdneho spisu), proti ktorému podalo odvolanie spoločnosť PRO SKI Martin, o ktorom rozhodoval Krajský stavebný úrad v Žiline a to rozhodnutím č. 2012/00214/Kod dňa 26. 6. 2012 a zmenil predmetné rozhodnutie Mesta Martin č. MSS-2353/2010-IG zo dňa 17. 2. 2010 a to tak, že vo výrokovej časti rozhodol, že sa dodatočne povoľujú už vykonané stavebné práce na stavbe SKI ESPRESSO Martinské hole, uskutočnené v rozpore s vydaným stavebným povolením zo dňa 6. 2. 1996, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. 3. 1996 a projektovou dokumentáciou vypracovanou spoločnosťou PTI s.r.o. (č.l. 64 súdneho spisu). Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10. 7. 2012 (č.l. 76 súdneho spisu). Proti tomuto rozhodnutiu podala spoločnosť PRO SKI a.s. žalobu na Krajský súd v Žiline o preskúmanie predmetného rozhodnutia, o uvedenom rozhodoval Krajský súd v Žiline č.k. 20S/88/2012 zo dňa 20. 8. 2013 (č. l. 203 súdneho spisu) a rozhodol tak, že zrušuje rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Žiline č. 2012/00214/Kod. zo dňa 26. 6. 2012 a rozhodnutie Mesta Martin č.j. MSS-2353/2010-IG zo dňa 17. 2. 2010 a vec vracia Obvodnému úradu v Žiline - odbor výstavby a bytovej politiky ako nástupca krajského stavebného úradu na ďalšie konanie. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd SR č.k. 3Sžo/3/2014 zo dňa 28. 1. 2015(č. l. 161 súdneho spisu) a rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/88/2012-129 zo dňa 20. 8. 2013 v spojení s opravným uznesením zmenil tak, že žalobu zamietol. Záverom konštatoval, že príslušné stavebné orgány v konaní o dodatočnom povolení nepovolennej zmeny stavby postupovali v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku a Stavebného zákona a pred rozhodnutím si zadovážili dostatok skutkových podkladov. Súdom v preskúmanom konaní neboli zistené také vady konania pred stavebnými orgánmi, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Žalobca v súvislosti s predmetnými rozhodnutiami, ktoré boli vydané uvádzal, že správne orgány vydali viaceré rozhodnutia, v ktorých sa snažili spochybníť skutočnosť, že :

- žalobca bol oprávnený realizovať stavbu na základe vydaného stavebného povolenia pre stavbu SKI ESPRESSO,

- doklady nenasvedčujú o tom, že žalobca bol oprávnený uskutočniť stavbu na základe stavebného povolenia, stavebné povolenie nebolo súčasťou exekúcie, žalobca nepredložil súhlas bývalého stavebníka Lyžiarsky klub Martin, aby realizoval stavbu podľa tohto povolenia,

- stavebné povolenie bolo vydané na novostavbu a nie na rekonštrukciu, stavebné povolenie stratilo platnosť, resp. platnosť je sporná,

- vybudovanie kanalizačnej a vodovodnej prípojky nie je možné považovať za započatie stavby.

Išlo teda o rozhodnutia správnych orgánov a to rozhodnutie Krajského úradu v Žiline - odbor životného prostredia č. 2000/10754/12098/18 Ž zo dňa 31. 10. 2000, rozhodnutie Krajského úradu v Žiline - odbor životného prostredia č. 2003/01704/18M zo dňa 18. 3. 2003, rozhodnutie Mesta Martin č. MSS-3273/2003-Vs zo dňa 21. 8. 2006, rozhodnutie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky zo dňa 11. 6. 2004 č. 645/04-920/Rad, rozhodnutie ministra výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. MVRR-2005-9464/53012-4:2424/M zo dňa 18. 10. 2005. Žalobca uvádzal, že voči týmto nezákonným rozhodnutiam použil opravné prostriedky a bolo rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave o zrušení rozhodnutia aj ministra a rozhodnutia ministra výstavby a regionálneho rozvoja. Až rozhodnutie, ktoré vydalo Mesto Martin na základe uvedených rozsudkov, dňa 17. 2. 2010 rozhodnutie č. MSS-2353/2010-Ig, až tu stavebný úrad v súlade so zákonom uviedol

podstatné skutočnosti zistené v priebehu stavebného konania a vyvodil závery, ktoré boli v súlade so zákonom. Zároveň žalobca v podaní doručenom súdu 7. 4. 2015 (č.l. 177 súdneho spisu) poukázal na chyby, ktoré boli urobené pri vydávaní tých rozhodnutí, ktoré boli vydávané v neprospech žalobcu ako stavebníka a poukázal na nedostatky, aj čo sa týkalo samotných rozhodnutí. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca vidí nesprávny úradný postup vo vydávaní viacerých nezákonných rozhodnutí. V tejto súvislosti je ale potrebné rozlíšiť pojem nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup.

Zákon č. 514/2003 Z.z. pojem nezákonné rozhodnutie nedefinuje, ale v zmysle právnej náuky platí, že nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom SR, alebo záväzkami SR, vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené, alebo zmenené príslušným orgánom.

Ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Za nesprávny úradný postup sa teda považuje postup súvisiaci s rozhodovacou činnosťou, napr. nevydanie, alebo oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané, alebo vydané v stanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, alebo iné vady v spôsobe vedenia konania.

V tomto smere súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného v podaní predloženom na pojednávaní 27. 5. 2015 (č.l. 223 súdneho spisu), v ktorom žalovaný poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/250/2010, ktorý vymedzil pojem nesprávny úradný postup tak, aby ho odlišil od nezákonného rozhodnutia, citujem: "... nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou je napríklad nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, prípadne iné činnosť platného orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. Pokiaľ orgán štátu zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, za tým účelom zhromažďuje podklady (dôkazy), hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne posudzuje a podobne, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia; prípadné nesprávnosti či vady pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa potom prejaví práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti štátu môžu byť hodnotené len podľa § 1 - 17 Zákona č. 58/1969 Zb. (poznámka nezákonné rozhodnutie). Za nesprávny úradný postup v zmysle § 18 uvedeného zákona teda nie je možné považovať pochybenie a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky vydania a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne a nemalo byť vydané, prípadne že malo byť vydané v inej podobe, či za iných okolností."

Z uvedeného teda vyplýva, že podklady potrebné pre rozhodnutie sa premietajú do rozhodnutí stavebného úradu a rovnako sa do týchto rozhodnutí premieta aj absencia týchto podkladov, preto pochybenia žalobcom namietaných správnych orgánov je možné považovať s poukazom na vyššie uvedený rozsudok Najvyššieho súdu SR za nezákonné rozhodnutia a nie za nesprávny úradný postup. Keďže, ale žalobca zbral žalobu v časti týkajúcej sa jedného nezákonného rozhodnutia späť a domáha sa náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu, súd napádané skutočnosti vyhodnotil nie ako nesprávny úradný postup, ale ako nezákonné rozhodnutia, čo potvrdzujú aj následne potom rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, Najvyššieho súdu v Bratislave, ktoré sa zaoberali zákonnosťou predmetných rozhodnutí a konštatovali, či sú nezákonné a vydané v rozpore so zákonom. Čiže tie skutočnosti, ktoré špecifikoval žalobca ako nesprávny úradný postup, ktorý mal spočívať vo vydávaní žalobcom označených nezákonných rozhodnutí, súd nepovažoval za skutočnosti preukazujúce existenciu nesprávneho úradného postupu.

Až v podaní doručenom súdu 24.10.2014 (č. l. 117) žalobca napadal nesprávny úradný postup aj z dôvodu prieskumov v konaní, uviedol, že len jedno rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v zákonnej lehote. Ak by správne orgány všetkých stupňov rešpektovali aspoň zákonnú lehotu na vydanie rozhodnutia, aj keď vydávali vyššie uvedené rozhodnutia, ktoré boli v rozpore so zákonom, tak by stavebné konanie bolo podstatne kratšie a netrvalo by takmer 13 rokov a tým by aj výška spôsobenej škody bola podstatne nižšia. Inštitút náhrady škody je koncipovaný ako prostriedok na náhradu ujmy utrpenej a preukázanej poškodeným. Dôvody prieskumov spočívajúce vo vydávaní rozhodnutí po lehote však žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval, neuviedol, ktoré rozhodnutia boli vydané po lehote, v čom vidí porušenie, nesplnenie lehôt. Zároveň súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že prieskumy v konaní spočívajúce vo vydávaní rozhodnutí po lehote, neboli ako pochybenia uvádzané v žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody na príslušnom ministerstve. Pri uplatnení nároku na súde môže požadovať

poškodený úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

Pre úplnosť súd poukazuje na podanie žalovaného, ktorý poukázal na ustanovenie § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), podľa ktorého správny orgán v jednoduchých veciach, najmä ak môže rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, rozhodne bezodkladne. V ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania, vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní. Lehoty uvedené v § 49 zákona o správnom konaní sú však lehoty poriadkové, ktorých nedodržanie nemá bezprostredné právne následky. Preto postup tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj druhostupňového správneho orgánu nemožno považovať za nesprávny úradný postup napriek tomu, že by konali v dlhšej lehote, než im bola predpísaná správnym poriadkom. Ak by aj v postupe správnych orgánov došlo k prieťahom v konaní, tieto sú však zdôvodniteľné objektívnymi skutočnosťami, ktorými sú počet účastníkov konania, počet podávaných námietok a opravných prostriedkov a podobne. Tieto skutočnosti by však nemali mať vplyv na to, že žalobcovi v dôsledku dlhšieho správneho konania mala vzniknúť škoda. Žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co/202/2001, podľa ktorého: "ak stavebný úrad nezačne konať v zákonom určenej lehote, nerozhodne, nemôže z titulu dopustenia sa uvedenej procesnej nesprávnosti bez ďalšieho zodpovedať za všetko, čo nastalo v čase po uplynutí lehoty, v ktorej má stavebný úrad začať nové konanie a rozhodnúť, do začatia nového konania a rozhodnutia, a ktoré nedodržanie zákonnej lehoty malo negatívny dopad na majetok navrhovateľa ako účastníka správneho konania." Súd sa s uvedeným stotožňuje, a na to aby škoda (vo forme ušlého zisku) mohla byť posúdená ako naplnená zákonná podmienka existencie škody potrebnej pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, by musela byť priamym bezprostredným dôsledkom nesprávneho úradného postupu správnych orgánov (ktoré rozhodovali o návrhu žalobcu v správnom konaní). V súdnej praxi však samotné nedodržanie zákonných lehôt, t.j. nesprávny úradný postup nemalo za následok vznik škody v podobe ušlého zisku. Nie je teda možné jednoznačne preukázať, že keby správne orgány postupovali v súlade s § 49 ods. 2 zákona o správnom konaní, ku škode by nedošlo.

Postup správnych (stavebných orgánov), ktorý napadal žalobca za obdobie od roku 1995 až do roku 2012 trval zhruba 13 rokov, ale súd poukazuje na to, že konanie bolo predĺžené najmä z toho dôvodu, že proti každému rozhodnutiu stavebných orgánov boli podané odvolania, či už žalobcom, alebo ďalším účastníkom predmetného konania. Dokonca predmetné rozhodnutia, ktoré boli napadané, boli posudzované v rámci protestu prokurátora, boli preskúmané v rámci zákonnosti krajskými súdmi, Najvyšším súdom SR s tým, že celý spisový materiál bol vždy postúpený príslušnému orgánu na vybavenie. To znamená, že stavebný orgán nemôže konať vo veci a rozhodovať, pokiaľ sú tu iné skutočnosti, ktoré nastali v čase po uplynutí tých lehôt, ktoré on má na rozhodovanie, v danom prípade to boli podávané námietky, opravné prostriedky, žaloby na preskúmanie rozhodnutí stavebných orgánov. V odôvodnení rozhodnutia Mesta Martin č. MSS-3273/2003-Vs zo dňa 21. 8. 2006, ktorým bolo nariadené odstránenie predmetnej stavby je opísaný proces rozhodovania stavebných úradov, kde je zrejmé, že žalobca pokiaľ nebolo jeho rozhodnutiu vyhovené, využil všetky opravné prostriedky, či je to protest prokurátora, či je to preskúmanie zákonnosti, preto za obdobie od 3. 7. 2003 bol celý spisový materiál predmetnej realizácie stavby posunutý na Krajský súd v Bratislave, čiže samotné Mesto Martin ako stavebný úrad, na ktorý bol prenesený výkon štátnej správy v oblasti týchto stavebných konaní, nedisponoval so spisovým materiálom a spisový materiál mu bol vrátený až 11. 1. 2006 (č.l. 38, 39 súdneho spisu). Zároveň súd poukazuje na to, že v súvislosti s posledným rozhodnutím Krajského úradu v Žiline č. 2012/00214/Kod dňa 26. 6. 2012, ktorý dodatočne povolil vykonané zmeny stavby vykonané v rozpore so stavebným povolením a projektovou dokumentáciou, o ktorom žalobca tvrdí, že je zákonné, bolo taktiež predmetom preskúmania na Najvyššom súde SR v Bratislave, ktorý rozhodol až v roku 2015. Podľa informácii žalobcu, žalovaného k dnešnému dňu nie je vydané kolaudačné rozhodnutie, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby stavebný úrad vydal kolaudačné rozhodnutie na predmetnú stavbu. Zároveň súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobca začal svojvoľne uskutočňovať stavbu v rozpore so stavebným povolením a práve tento rozpor so stavebným zákonom bol predmetom konania, ktorý sa ťahal od roku 1999 až do roku 2012. Prípadná zmena stavby sa vždy uskutočňuje na základe žiadosti stavebníka, čiže sa riadi zásadou dispozičnou. Žalobca však začal uskutočňovať predmetnú stavbu ešte predtým, než by o tej veci rozhodol stavebný úrad, čiže aj on sám konal v rozpore so stavebným povolením z roku 1996 a práve toto bolo predmetom ďalších konaní. Súd musí

vychádzať z toho, že žalobca si uplatnil náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu a nie z titulu nezákonných rozhodnutí.

Vzhľadom k tomu, že nebola preukázaná existencia nesprávneho úradného postupu a teda neboli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodval podľa ust. §151 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že o nich bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.

Martin, 8.2.2016

JUDr. Miriam Štillová
samosudkyňa
Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Eva Bordášová

r o z h o d o l :